

[Landbrugsministeren.]
ikke gøre, idet folkettinget i sin tid ved behandlingen af forslaget til lov nr. 346 af 6. december 1961 om statens overtagelse af visse udgifter ved offentlig kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter lagde megen vægt på, at virksomhederne selv kunne tilrettelægge driften på den måde, som virksomhederne anser for hensigtsmæssig.

Landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet følger imidlertid nøje udviklingen på dette område med henblik på konstatering af, om der skulle forekomme tilfælde, hvor driften af et slagteri tilrettelægges således, at udgifterne til kontrolpersonalet bliver af en sådan størrelse, at det må anses for mindre rimeligt, at det offentlige bærer udgifterne fuldt ud.

Det har endelig været overvejet meget grundigt, om der kan gennemføres besparelser på dette område ved at lade kontrollerende dyrlæger i større eller mindre omfang erstatte af lægmænd. Undersøgelsen er endnu ikke afsluttet, men foreløbig ser det ikke ud til, at man kan opnå større besparelser ad den vej.

For så vidt angår fjerkræslagterierne, hvor de samlede dyrlægeudgifter for statskassen i 1966 udgjorde ca. 6,3 mill. kr., er der fastsat grænser for statens overtagelse af dyrlægeudgifterne. Man kan selvfølgelig overveje at ændre disse grænser i skærpente retning; selv en betydelig skærpelse vil imidlertid kun medføre mindre besparelser, da de fjerkræslagterier, ved hvilke der er ansat faste overdyrlæger, alle har en eksport, der i meget betydeligt omfang overstiger de nu fastsatte grænser for fuld overtagelse af kontroludgifterne. En skærpelse vil derfor i første række gå ud over de mindre fjerkræslagterier, hvor de samlede udgifter for statskassen i 1966 i alt udgjorde 800.000 kr. Men som sagt, det er en udvikling inden for dette område, der bliver fulgt meget nøje.

Otto Mørch: Ja, jeg kan takke landbrugsministeren for det fyldestgørende svar, men jeg må vel nok lige bemærke, at jeg som tidligere slagterimand naturligvis er fuldt indforstået med — og det understregede jeg også i mit første indlæg — at det er meget

væsentligt, at vi har dyrlægekontrollen, når det drejer sig om at fastholde en pæn eksportkvalitet, hvor vi skal konkurrere på de store udenlandske markeder.

Men når det er sagt, vil jeg da også gerne sige, at jeg synes, landbrugsministeren ligesom går lidt uden om det, der var kernen i mit spørgsmål, nemlig en eventuel arbejdsomlægning af veterinærkontrollen, hvorved man i stedet for den stærkt kvalificerede arbejdskraft, som dyrlægerne jo er, kunne indsætte en mellemteknikergruppe, som kunne udføre det arbejde, der i første omgang er ved den sundhedsmæssige grovsortering. Det var det, jeg gerne ville understrege med mit indlæg, og det var det, jeg for så vidt gerne ville have svar på, men kun delvis fik svar på. Altså, det drejer sig om arbejdsomlægning og ikke så meget dyrlægernes lønninger, som jeg jo er klar over er fastsat efter overenskomst med staten.

Må jeg ikke lige nævne, at for det slagteri, jeg har kendskab til, drejede det sig om en udgift på 1.218.000 kr. i kalenderåret 1966. Jeg er klar over, at overdyrlægen og de faste reservedyrlæger, dem er der ikke meget at gøre ved, men jeg er da også klar over, at de 20 timelønnede dyrlæger kunne man erstatte med en mellemteknikergruppe, f. eks. handicappede slagteriarbejdere.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne sige, at jeg er ikke nær så sikker som spørgeren med hensyn til, hvor man kan erstatte med lægfolk; det er nok et temmelig indviklet problem. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de lande, vi eksporterer til, har et meget nøje og meget grundigt eftersyn med den danske veterinærkontrol ud på de enkelte virksomheder, og først og fremmest må vi da regne med, hvad de vil godkende; ingen ved jo, om vore eksportlande vil godkende en sådan lægmandskontrol.

Der er som sagt mange problemer, der kan gøre det noget indviklet at gennemføre en sådan ordning, så jeg er ikke slet så sikker som spørgeren på, at den kan man ganske enkelt gennemføre.

Hermed sluttede spørgsmålet.